Dosarul nr.21r-1404/24 Judecătoria Chișinău (sediul Ciocana)
1-24041838-02-21r-25072024 Judecător Roman MAZUREŢ

D E C I Z I E
în numele Legii

09 decembrie 2024

mun.Chişinău

COLEGIUL PENAL AL CURŢII DE APEL CHIŞINĂU
Având în componența sa:
Președintele ședinței: Oxana ROBU
Judecători: Vitalie BUDECI și Vladislav SCHIBIN

a examinat în ordine de recurs, fără prezența părților, recursul declarat de condamnatul DROJIN Maxim, împotriva Încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) nr. 21ji-1035/24 din 24 iunie 2024, prin care a fost respinsă integral plângerea condamnatului DROJIN Maxim, născut la *****, împotriva administrației instituției penitenciare nr. 4 Cricova, referitoare la condițiile de detenție care, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:
în procedura instanței de fond, din 16.04.2024 până la 24.06.2024;
în Curtea de Apel Chişinău, din 25.07.2024 până la 09.12.2024.
Procedura de citare legal executată.

Verificând legalitatea Încheierii atacate, pe baza materialelor din dosar, în contextul motivelor invocate de recurent, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău,

A C O N S T A T A T :

1. La data de 15 aprilie 2024, condamnatul DROJIN Maxim a înaintat judecătorului de instrucție o plângere împotriva administrației instituției penitenciare referitoare la condițiile de detenție din Penitenciarul nr. 4 Cricova care, conform jurisprudenței Curți Europene a Drepturilor Omului, afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale, cu reducerea pedepsei în temeiul art. art. 473/2 -473/4 Cod de procedură penală.

În motivarea plângerii a invocat că, în perioada de timp în care s-a aflat în Penitenciarul nr. 4 Cricova a fost deținut în condiții inumane de detenție, în special, condamnatul se referă la: - supraaglomerarea celulelor, lipsa de spațiu minim prevăzut de lege; - accesul limitat la lumina zilei; - aerisirea insuficientă a celulelor; - condiții anti

sanitare şi antiigienice, neluarea măsurilor de dezinfecție; - hrană insuficientă și de proastă calitate; etc.

2. *Prin Încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) nr. 21ji-1035/24 din 24 iunie 2024,* a fost respinsă integral plângerea condamnatului DROJIN Maxim, născut la *****, împotriva administrației instituției penitenciare nr. 4 Cricova, referitoare la condițiile de detenție care, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale.

3. *Nefiind de acord cu Încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) nr. 21ji-1035/24 din 24 iunie 2024 a declarat recurs condamnatul DROJIN Maxim*, *prin care a solicitat admiterea recursului, casarea încheierii, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care plângerea condamnatului DROJIN Maxim, privind constatarea condițiilor precare din Penitenciarul nr. 4 Cricova, să fie admisă integral.*

În motivarea recursului condamnatul DROJIN Maxim a menționat că, instanța de fond nu a dat apreciere tuturor motivelor, argumentelor invocate de părți şi fără a se expune asupra acestora, însă trebuia a da apreciere fiecărui argument în parte, or, din constatările instanței, se deduce caracterul prestabilit al convingerii judecătorului, respectiv fiind afectată imparțialitatea acestuia.

A invocat că prin raportul prezentat a fost demonstrat faptul că, pe parcursul deținerii lui DROJIN Maxim nu au fost respectate din toate punctele de vedere standardele de întreținere a condamnaților şi pot fi apreciate ca inumane sau degradante. Suplimentar, a menționat faptul că, în perioada de timp în care s-a aflat în Penitenciarul nr. 4 Cricova a fost deținut în condiții inumane de detenție, în special, condamnatul se referă la: - supraaglomerarea celulelor, lipsa de spațiu minim prevăzut de lege; - accesul limitat la lumina zilei; - aerisirea insuficientă a celulelor; - condiții anti sanitare şi antiigienice, neluarea măsurilor de dezinfecție; - hrană insuficientă și de proastă calitate; etc.

Conchide că, deținutului DROJIN Maxim nu i-au fost acordate condiții acceptabile pentru executarea detenției pe perioada detenției în Penitenciarul nr.4 Cricova, iar completul de judecată, la evaluarea condițiilor de detenție, urmează să țină cont de efectele cumulative ale condițiilor generale raportate la caracteristicile individuale respective ale acestuia, precum și de perioada în care a fost deținut în condițiile contestate.

În concluzie, indică recurentul că instanța de fond a ignorat argumentele condamnatului pe cale de consecință consideră că, încheierea este neîntemeiată și urmează a fi casată integral.

4. ***Procedura de notificare a părților a fost executată.***

Potrivit prevederilor art. 447 alin (1) și (2) Cod de Procedură Penală, recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. Instanța de recurs fixează data examinării şi dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

Reprezentantul Penitenciarului nr. 4 Cricova, avocatul și condamnatul au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să

depună prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Chișinău, referințe.

Părțile nu s-au folosit de dreptul acordat de a depune referință potrivit prevederilor art.447 alin.(2) Cod de procedură penală.

Astfel, ținând cont de faptul că participanții la proces au fost înștiințați despre data examinării recursului și depunerii referinței fiind astfel întreprinse toate măsurile necesare în vederea respectării prevederilor art. 391 Cod de Procedură Penală RM privind citarea participanților la proces, și ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziției generale din art. 447 alin.1, 2 Cod de procedură penală, a procedat la examinarea cauzei fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

5. *Deliberând asupra motivelor invocate în recurs, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, pe baza probelor administrate și cercetate de prima instanță, Colegiul penal ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de condamnatul DROJIN Maxim, împotriva Încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) nr. 21ji-1035/24 din 24 iunie 2024*, *cu casarea integrală a hotărârii și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de fond, în alt complet de judecată,, din considerentele ce succed.*

În conformitate cu art. 437 alin. (1), pct. 4) Cod de Procedură Penală, (1) Pot fi atacate cu recurs: 4) alte hotărâri penale pentru care legea prevede această cale de atac.

Conform art. 448 Cod de Procedură Penală, (1) Judecând recursul, instanța verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs.

În conformitate cu prevederile art.449 alin.(1) pct. 2) lit. c) Cod procedură penală, „Judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: *admite recursul*, *casând hotărârea, parțial sau integral*, şi ia una din următoarele soluții, *dispune rejudecarea cauzei de către instanța de fond dacă este necesară administrarea de probe suplimentare”.*

Conform art. 450 Cod procedură penală, (1) Instanța de recurs, soluționând recursul, rezolvă și chestiunile complementare prevăzute în art.416, aplicându-le în mod corespunzător. (2) Când instanța de recurs remite cauza spre rejudecare conform art.449 pct.2) lit. c), ea se pronunță și asupra probelor ce urmează a fi administrate.

Potrivit art. 451 Cod procedură penală, procedura de rejudecare și limitele acesteia se reglementează de prevederile art.436, care se aplică în mod corespunzător.

Conform art. 441 alin.(2) Cod procedură penală, “Instanța de recurs examinează cauza în limitele temeiurilor prevăzute în art.444, însă ea este obligată ca, înafara temeiurilor invocate şi cererilor formulate de recurent, să examineze întreaga cauză sub toate aspectele, dar fără a agrava situația părții în favoarea căreia s-a declarat recurs”.

Reieșind din prevederile art. 436 alin.(1), (2) Cod procedură penală, (1) Procedura de rejudecare a cauzei după casarea hotărârii în recurs se desfășoară conform regulilor generale pentru examinarea ei. (2) Pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de

recurs sînt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea recursului.

6. Astfel, orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public şi într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă şi imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzați în materie penală îndreptate împotriva sa.

Potrivit prevederilor art.7 Cod procedură penală „Procesul penal se desfăşoară în strictă conformitate cu principiile şi normele unanim recunoscute ale dreptului internațional, cu tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte, cu prevederile Constituției Republicii Moldova şi ale prezentului cod”.

În orice societate democratică, protecția persoanei este una din atribuțiile de bază ale statului. Conform art. 20 al Constituției Republicii Moldova, orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești atunci când drepturile, libertățile și interesele acesteia au fost violate.

Art. 1 Cod procedură penală, stipulează că, „procesul penal reprezintă activitatea organelor de urmărire penală şi a instanțelor judecătorești cu participarea părților în proces şi a altor persoane, desfăşurată în conformitate cu prevederile Codului de Procedură Penală, având drept scop protejarea persoanei, societății şi statului de infracțiuni, precum şi protejarea persoanei şi societății de faptele ilegale ale persoanelor cu funcții de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracțiunilor presupuse sau săvârşite, astfel ca orice persoană care a săvârşit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale şi nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală şi condamnată”.

Conform art.469 Codul de procedură penală, la executarea pedepsei, instanța de judecată soluționează chestiunile cu privire la schimbările în executarea unor hotărâri, şi anume: 17/1) *constatarea condițiilor de detenție a condamnaților*.

Raportând materialele cauzei la prevederile legale enunțate mai sus se constată că, ultimele nu au fost respectate întocmai de către judecătorul de instrucție ceea ce a dus la atingerea dreptului deținutului la un proces echitabil.

7. Din materialele cauzei, Colegiul penal reține că DROJIN Maxim a fost condamnat prin Sentința Judecătoriei Strășeni din 23.06.2017 în baza art. 188 alin.(3) lit. C), d) CP la 11 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Prin Decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06.12.2017 a fost menținută fără modificări sentința primei instanțe.

Prin Încheierea Judecătoriei Chișinău, (sediul Ciocana) din 24.08.2021 a fost respinsă ca fiind tardivă plângerea condamnatului DROJIN Maxim prin care se invocă condițiile de detenție în penitenciarul nr. 13 al ANP ca fiind condiții care, conform jurisprudenței CtEDO, afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 CEDO.

Prin Încheierea Judecătoriei Chișinău, (sediul Ciocana) din 19.04.2022 o plângere similară, depusă de același condamnat, împotriva condițiilor din detenție din penitenciarul nr. 13 - Chișinău, a fost respinsă ca inadmisibilă.

Începutul termenului de executare a pedepsei se calculează din data de 29.11.2016, iar sfârșitul termenului este preconizat pentru 28.11.2027.

Potrivit raportului nr. 2/2172 din 17.05.2024 prezentat de IP nr. 4 Cricova urmează că, DROJIN Maxim s-a deținut în Penitenciarul nr. 4 Cricova în perioade discontinue: 04.01.2018 - 07.02.2019; 28.02.2019 - prezent (data examinării plângerii fiind - 23.05.2024).

De menționat că, în plângerea înaintată, petentul solicită constatarea aflării sale în detenție în condiții contrare prevederilor art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în Penitenciarul nr. 4 Cricova cu reducerea pedepsei.

8. Astfel, cu referire la termenul de adresare instanța de judecată a reținut faptul că plângerea a fost înregistrată pe rolul instanței la data de 15 aprilie 2024, astfel că urmează a fi reținută spre examinare doar în raport cu perioada 28.02.2019 - prezent. Or, în latura celeilalte perioade, plângerea urmează a fi respinsă ca fiind depusă tardiv, întrucât se referă la perioadă discontinuă de detenție, astfel că, din interpretarea subsumată a prevederilor art. art. 230, 473/2 CPP, instanța a conchis că petentul a omis termenul legal prevăzut de lege pentru a formula careva reclamații în raport cu IP nr. 4 Cricova pentru perioada 04.01.2018 - 07.02.2019.

Totodată, cu referire la condițiilor de detenție din penitenciarul nr. 4 Cricova pentru perioada 28.02.2019 – prezent, instanța de judecată a respins acest capăt de plângere din motiv că nu cade sub incidența instituției de ”tratare inumană şi degradantă a deținutului”, și deci nu contravine prevederilor art. 3 din Convenție.

Prin urmare analizând Încheierea contestă, în raport cu motivele recursului declarat, Colegiul conchide că instanța de judecată la examinarea plângerii condamnatului DROJIN Maxim nu a acordat deplină apreciere prevederilor art. 473/2 alin.(1), (2), art. 473/3 alin.(4), (5) CPP.

9. Colegiul notează că, plângerea lui DROJI Maxim, a fost depusă la data de 15 aprilie 2024, referitoare la condițiile de detenție care, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale, în Penitenciarul nr. 4 Cricova. Totodată potrivit raportului Instituției Penitenciare nr. 4 Cricova nr. 2/2172 din 17.05.2024 DROJIN Maxim s-a deținut în Penitenciarul nr. 4 Cricova în perioadele: 04.01.2018 - 07.02.2019; 28.02.2019 - prezent (data examinării plângerii fiind - 23.05.2024).

Raportând normele drept la circumstanțele de fapt, Colegiul penal conchide că soluția instanței de fond cu privire la tardivitatea plângerii condamnatului DROJIN Maxim cu privire la condițiile de detenție pentru perioada detenției 04.01.2018 - 07.02.2019 în Penitenciarul nr. 4 Cricova, este nefondată , or constatările instanței de judecată precum că aceasta referă la perioadă discontinuă de detenție, sunt neîntemeiate.

Astfel instanța de recurs conchide că, soluția instanței de fond, referitor la respingerea ca tardivă a plângerii condamnatului DROJIN Maxim prin care a solicitat aplicarea în privința sa a prevederilor art. 473/2 CPP este unilaterală și prematură, în acest sens urmând a fi apreciate argumentele invocate de DROJIN Maxim prin care

acesta solicită reducerea termenului de pedeapsă pentru deținerea în condiții contrare prevederilor art. 3 CEDO, în Penitenciarul nr. 4 Cricova, or condamnatul din data de 04.01.2018- până în prezent (data prezentării raportului de către administrația Penitenciarului nr.4 Cricova) se deține în Penitenciarul nr.4 Cricova nefiind eliberat din locurile de detenție, or potrivit raportului administrației Penitenciarului nr. 4 Cricova, condamnatul DROJIN Maxim s-a deținut în următoarele penitenciare din 04.01.2018-07.02.2019- în Penitenciarul nr. 4 Cricova, din 07.02.2019-28.02.2019- în Penitenciarul nr. 16 Pruncul (la tratament), din 28.02.2019- până în prezent în Penitenciarul nr. 4 Cricova ceea ce se atestă o detenție continuă, prin urmare în raport cu materialele prezentate, după caz, urma să solicite probe suplimentare în vederea stabilirii termenului executat de către condamnat. Or, cu adevărat, potrivit prevederilor art.473/2 alin.(5) Plângerea referitoare la condițiile de detenție care afectează grav drepturile condamnatului sau ale prevenitului se depune pe parcursul detenției în condiții contrare prevederilor art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau *în termen de 6 luni de la data când nu mai sânt deținuți în astfel de condiții*, dar nu mai târziu de 4 luni de la eliberarea lor din locul de detenție, or condamnatul s-a adresat cu plângere la 15.04.2024, care la moment se deținea în Penitenciarul nr.4 Cricova, iar instanța de judecată neîntemeiat a constatat faptul că cu referire la perioada 04.01.2018-07.02.2019 plângerea este depusă tardivă, iar cu referire la perioada 28.02.2019- prezent, plângerea este neîntemeiată, or se atestă că condamnatul se deține în continuare în Penitenciarul nr. 4 Cricova și care invocă condiții inumane și degradante, respectiv, plângerea nu cade sub incidența *în termen de 6 luni de când nu mai sunt deținuți în condiții contrare prevederilor art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale*

Prin urmare., art.473/2 a fost introdus prin Legea nr.272 la 29.11.2018, în vigoare 01.01.2019, dată la care a apărut dreptul condamnatului de a se adresa cu plângere în instanță cu privire la condițiile de detenție.

În acest context Colegiul penal consideră nefondată soluția primei instanței privind respingerea plângerii condamnatului DROJIN Maxim ca fiind tardivă or, judecătorul de instrucție nu a rezolvat fondul cauzei, nu a analizat sub toate aspectele materialele prezentate, mai mult, nu a dat o apreciere obiectivă motivelor invocate de DROJIN Maxim în ce privește, aplicarea sau neaplicarea prevederilor prevăzute de art. 473/2 Cod procedură penală.

10. Cu referire la solicitarea condamnatului privind constatarea aflării sale în detenție în condiții contrare prevederilor art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale doar pentru perioada deținerii sale în Penitenciarul nr. 4 Cricova**,** Colegiul penal statuează că, din materialele cauzei rezultă, că cauza a fost examinată superficial, fără a cerceta minuțios sub toate aspectele circumstanțele cazului în raport cu motivele invocate de condamnat or, probele prezentate contrazic afirmațiile condamnatului descrise în plângerea înaintată și nu confirmă careva condiții de detenție care, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, ar afecta drepturile condamnatului garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale”.

În conformitate cu art. 473/2 alin. (1), (2) Cod de Procedură Penală, (1) Plângerea împotriva administrației instituției penitenciare referitoare la condițiile de detenție care, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, afectează drepturile condamnatului sau ale prevenitului, garantate de art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale, poate fi înaintată de către condamnat sau prevenit, personal sau prin intermediul unui avocat, la instanță de judecată în a cărei rază teritorială se află instituția penitenciară în care se deține condamnatul sau prevenitul ori, după caz, din care a fost eliberat. (2) Plângerea referitoare la condițiile de detenție menționate la alin.(1) trebuie să conțină datele privind perioada şi locul detenției, precum şi descrierea detaliată a condițiilor materiale care afectează grav drepturile condamnatului sau ale prevenitului, cu solicitarea de a obliga administrația instituției penitenciare să înlăture condițiile materiale contestate. La plângere pot fi anexate explicațiile altor condamnați sau preveniți, copiile plângerilor anterioare, adresate administrației instituției penitenciare sau autorităților de supraveghere, şi răspunsurile lor, alte probe relevante. Concomitent cu depunerea plângerii, se expediază o copie a acesteia, cu anexarea materialelor respective, către organul care pune în executare sentința sau încheierea.

Potrivit art. 473/3 alin. (1)-(3) Cod de Procedură Penală, (1) Plângerea referitoare la condițiile de detenție care afectează grav drepturile condamnatului sau ale prevenitului se examinează de către judecătorul de instrucție, cu participarea condamnatului sau a prevenitului şi, după caz, a avocatului acestuia şi a reprezentantului administrației instituției penitenciare. (2) Sarcina probațiunii lipsei de încălcare a condițiilor de detenție invocate de condamnat sau prevenit şi a lipsei suportării unui prejudiciu moral îi revine reprezentantului administrației instituției penitenciare. (3) Pentru examinarea plângerii, reprezentantul administrației instituției penitenciare prezintă instanței de judecată în scris, în termen de 10 zile, un raport în care răspunde la toate pretențiile invocate de condamnat sau prevenit în plângere, cu menționarea măsurilor întreprinse pentru înlăturarea condițiilor de detenție contestate, dacă asemenea măsuri au fost întreprinse. Copia raportului şi a materialelor anexate la acesta se înmânează condamnatului sau, după caz, prevenitului care a depus plângerea de către reprezentantul administrației instituției penitenciare.

Conform art. 473/4 alin. (1)-(3) Cod de Procedură Penală, (1) La evaluarea condițiilor de detenție, instanță de judecată dă apreciere atât probelor prezentate de părți, cât şi rapoartelor instituțiilor naționale şi internaționale în domeniu. (2) La evaluarea condițiilor de detenție, instanță de judecată ține cont de efectele cumulative ale condițiilor generale raportate la caracteristicile individuale respective ale condamnatului sau ale prevenitului, precum şi de perioada în care condamnatul sau prevenitul a fost deținut în condițiile contestate. (3) În urma constatării faptului că condamnatul sau prevenitul a fost deținut în condiții contrare prevederilor art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale, instanță de judecată obligă administrația instituției penitenciare să înlăture condițiile precare de detenție, stabilindu-i un termen concret, care nu va depăși 15 zile, după expirarea căruia instituția penitenciară informează instanță de judecată despre executarea încheierii.

În conformitate cu art. 473/2 alin.(4) CPP, în cazul constatării circumstanțelor prevăzute la art.473/2 alin.(3), instanța de judecată dispune reducerea pedepsei condamnatului, calculându-se de la 1 la 2 zile de reduceri pentru 10 zile de detenție în condiții precare calculate cumulativ. Instanța de judecată poate rotunji în favoarea condamnatului termenul de pedeapsă constatat ca fiind executat în condiții contrare prevederilor art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale, pentru a deduce integral acest termen din termenul rămas neexecutat.

Iar alin.(5) al același norme indică că în cazul constatării circumstanțelor prevăzute la art.473/2 alin.(3), instanța de judecată dispune reducerea pedepsei în condițiile alin.(4) din prezentul articol, iar în privința perioadei rămase, dispune, cu titlu de despăgubire, încasarea în favoarea condamnatului, din contul bugetului de stat, a sumei bănești în mărime de până la 2 unități convenționale pentru fiecare zi de detenție în condiții precare, precum şi a costurilor şi cheltuielilor aferente (art. 473/4 CPP modificat prin Legea nr.245 din 31.07.2023, în vigoare 22.08.2023)

Potrivit art. 385 alin.(5) din Codul de procedură penală, în cazul constatării încălcării drepturilor privind condițiile de detenție, garantate de art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, reducerea pedepsei se calculează în felul următor: de la una la două zile de reduceri pentru 10 zile de detenție în condiții precare calculate cumulativ. Prevederile art.473/2 alin.(2)–(2/5) şi (5), art.473/3 alin.(3) şi art.473/4 alin.(1)–(5^1) se aplică în mod corespunzător la examinarea plângerii prevenitului sau a apărătorului acestuia împotriva condițiilor de detenție (art. 385 CPP modificat prin Legea nr.245 din 31.07.2023, în vigoare 22.08.2023).

Deoarece mecanismul de calcul al reducerilor respective stabilite în art. 385 alin.(5) și 473/4 CPP a fost modificat, fiind în esență identic, fără a se face deosebire în dependență de statutul persoanei deținute, este inutilă stabilirea exactă a perioadei în care deținutul s-a aflat în detenție în calitate de prevenit și a celei în care acesta s-a deținut în calitate de condamnat.

În temeiul prevederilor art. 473/2 alin.(3) CPP, condamnații care au fost deținuți cel puțin 10 zile în condiții contrare prevederilor art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale, drepturi care reies din obligația statului de a asigura condițiile de detenție, pot solicita, cu titlu de despăgubiri, reducerea pedepsei.

11. Drept urmare, reieșind din faptul că, în cadrul examinării plângerii, nu s-au adeverit alegațiile condamnatului în partea ce ține de condițiile de detenție în Penitenciarul nr. 4 – Cricova în perioada 28.02.2019 – prezent, instanța de judecată a constatat că, pe parcursul detenției sale în penitenciarul în cauză, au fost respectate drepturile condamnatului, ceea ce denotă că faptele invocate sunt neîntemeiate şi urmează a fi respinse solicitările sale în acest sens.

Colegiul penal reține, că soluția instanței de fond, referitor la respingerea plângerii ca neîntemeiată împotriva administrației instituției penitenciare referitoare la condițiile de detenție din Penitenciarul nr. 4 Cricova care, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 din Convenția

pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale, *este prematură*, or Curtea Europeană a Drepturilor Omului a menționat în nenumărate rânduri în practica sa, inclusiv instituită în cauzele contra Moldovei că, articolul 3 al Convenției consfințește una din cele mai fundamentale valori ale unei societăți democratice. Aceasta interzice, în termeni absoluți, tortura şi tratamentele sau pedepsele inumane ori degradante, indiferent de circumstanțe şi de comportamentul victimei (cauza Mozer c. Republicii Moldova şi Rusiei, 23 februarie 2016, § 117; cauza Rotaru c. Moldovei. 15 februarie 2011, §30; cauza Ciorap c. Moldovei, 19 iunie 2007, § 62).

Astfel, instanța de recurs constată, că este neîntemeiat argumentul reținut de instanța de fond precum că, „alte rapoarte naționale sau internaționale în privința Penitenciarul nr. 4 – Cricova, la care instanța de judecată ar putea să facă trimitere, și în care să se menționeze despre faptul că condițiile de detenție per ansamblu nu corespund normelor şi standardelor minimale stabilite prin legislația națională şi internațională, nu au fost identificate", or în acest sens sunt aplicabile rapoartele Comitetului pentru prevenirea torturii și tratamentelor sau pedepselor inumane și degradante (CPT), cât şi practica CEDO, în ceea ce privește condițiile sanitare, iluminarea şi ventilarea, aceste probleme persistă în majoritatea încăperilor locative ale penitenciarelor din Republica Moldova, excepție fiind instituția penitenciară nr. l din Taraclia, nr. 7 – Rusca şi nr. 17 din Rezina, prin urmare în Penitenciarul nr.15 Cricova persistă condițiile inumane și degradante invocate de recurent.

Mai mult ca atât, în rapoartele sale pentru anii 2013, 2014 şi 2015 privind condițiile de detenție ca urmare a mai multor vizite la Penitenciare din Republica Moldova, Centrul pentru Drepturile Omului din Moldova („Centrul pentru drepturile Omului, care de asemenea acționează în numele Ombudsmanului") a constatat probleme serioase, în special privind supraaglomerarea, calitatea mâncării, ventilarea şi accesul la lumina solară. Curtea a reiterat că, statul trebuie să se asigure că o persoană este deținută în condiții care sunt compatibile cu respectarea demnității umane, că modul şi metoda de executare a măsurii să n-o supună suferinței sau unor greutăți de o intensitate care să depășească nivelul inevitabil de suferință inerent detenției şi că, având în vedere cerințele practice ale detenției, sănătatea şi bunăstarea să îi fie protejate în mod adecvat *(a se vedea Kudla v. Poland [GC], nr. 30210/96, §§ 92-94, CEDO 2000-XI, şi Popov c. Rusiei, nr. 26853/04. § 208 13 iulie 2006).*

În conformitate cu art. 473/4 alin. (1) Cod procedură penală, la evaluarea condițiilor de detenție, instanța de judecată dă apreciere atât probelor prezentate de părți, cât și rapoartelor instituțiilor naționale și internaționale în domeniu.

La constatarea condițiilor de detenție, instanța națională va ține cont de faptul că maltratarea trebuie să atingă un nivel minim de severitate pentru a cădea sub incidența articolului 3. Evaluarea acestui nivel minim este, prin natura lucrurilor, relativă. El depinde de toate circumstanțele cauzei, precum ar fi durata maltratării, urmările sale fizice şi psihice şi în unele cazuri, de sexul, vârsta şi starea sănătății victimei *(cauza Irlanda c. Regatului Unit. 18 ianuarie 1978, § 162; cauza Ciorap c. Moldovei, 19 iunie 2007. § 63).*

CtEDO a constatat că anumite condiții de trai ale deținuților constituie tratamente inumane şi/sau degradante, şi anume: suprapopularea din penitenciare - consideră că fiecare deținut trebuie să aibă un spațiu de cel puțin 4 m2 (*cauza Ostrovar v. Republica Moldova, hotărârea din 13.09.2005, § 80)*; celulele nedotate *(cauza Becciev v. Republica Moldova, hotărârea din 04.10.2005, § 46)*, cu acces limitat sau lipsa accesului la lumina zilei *(cauza Alver v. Republica Moldova, hotărârea din 08.11.2005. § 53);* puțin sau deloc încălzite, fără sistem de ventilare, insalubre; lipsa posibilităților de recreare; lipsa hranei (*cauza Becciev v. Republica Moldova, hotărârea din 04.10.2005, § 43- 44)*; lipsa unei asistențe medicale corespunzătoare *(cauza Holomiov v. Republica Moldova, hotărârea din 07.11.2006)*.

La caz, Colegiul indică că instanța urma să ofere apreciere condițiilor de detenție invocate de către autorul plângerii, coroborate la poziția autorităților instituției penitenciare consemnată în rapoartele anexate la materialele cauzei, prin prisma principiilor generale stabilite în jurisprudența CEDO, cu referire la încălcarea art. 3, care prevede că „Nimeni nu poate fi supus torturii, nici pedepselor sau tratamentelor inumane ori degradante."

În același context, instanța de recurs reține, că potrivit Raportului de activitate al Consiliului pentru Prevenirea Torturii (CpPT) pentru anul 2018 elaborat de membrii CpPT, potrivit căruia, Penitenciarul nr. 4 Cricova face parte din instituțiile penitenciare asupra cărora Consiliul pentru Prevenirea Torturii s-a axat pentru stabilirea situației în locurile de detenție. Astfel, CpPT atrage atenția ANP că majoritatea izolatoarelor disciplinare vizitate sunt într-o stare deplorabilă și ar putea fi calificate drept condiții inumane și degradante.

Prin urmare Colegiul penal reiterează că, administrația instituției penitenciare nu a probat faptul că i-a asigurat condamnatului condiții decente de trai în perioada aflării lui DROJIN Maxim în custodia statului, care ar corespunde prevederilor legale şi nu ar fi o încălcare a prevederilor art. 3 CEDO, or informația expusă în raportul menționat supra, nu conține careva relatări despre asigurarea minimului necesar, care ar corespunde standardelor internaționale ce ar exclude un tratament inuman şi/sau degradant al deținutului, or soluția instanței de fond, referitor la respingerea ca neîntemeiată a plângerii condamnatului DROJIN Maxim împotriva administrației instituției penitenciare referitoare la condițiile de detenție care, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale, este una eronată, prima instanță invocând că, condamnatul nu a probat argumentele sale privind condițiile inumane și degradante din Penitenciarul nr. 4, or, întru susținerea acestui raționament, CEDO a explicat că dacă există o dispută cu privire la condițiile de detenție între părți, nu este necesar să se constate veridicitatea fiecărui element litigios: atunci când alegația gravă nu este respinsă de către statul pârât, poate fi conchisă încălcarea art. 3 din Convenție. Este cazul când statul este unicul care deține informații susceptibile de a confirma sau respinge alegațiile reclamantului. Prin urmare, principiul potrivit căruia proba îi revine celui care afirmă nu se aplică întotdeauna. Faptul că statul nu prezintă aceste informații îi permite Curții să ajungă la concluzia că alegația este una justificată

(cauza A. şi alţii c. Regatului Unit, 12 februarie 2009, § 132; cauza Idalov c. Rusiei, 22 mai 2012, § 98).

La acest capitol, instanța a reiterat că la examinarea unor asemenea plângeri, sarcina probațiunii îi revine autorității în custodia căruia se află sau s-a aflat persoana, însă chiar și așa „Alegațiile despre rele tratamente contrare art. 3 trebuie să fie bazate pe probe corespunzătoare". Deși Curtea recunoaște că proba de rele tratamente nu este ușor de a fi obținută, totuși alegațiile trebuie să fie justificate „dincolo de orice dubiu rezonabil" *(Cauza Alver c. Estoniei, 08 noiembrie 2005, § 49; Labita c. Italiei, 06 aprilie 2000, § 121).*

Pentru a aprecia aceste probe, Curtea aplică, de obicei, standardul probațiunii „dincolo de orice dubiu rezonabil" (*cauza Irlanda c. Regatului Unit, 18 ianuarie 1978, §161; cauza Boicenco c. Moldovei, 11 iulie 2006, §104; cauza Breabin c. Moldovei, 07 aprilie 2009, §49; cauza Gurgurov c. Moldovei, 16 iunie 2009, § 56).* O astfel de probă derivă din coexistența unor concluzii suficient de întemeiate, clare și concordante sau din prezumții de fapt similare care nu pot fi puse la îndoială *(cauza Gorobeț c. Moldovei; 11 octombrie 2011, § 50*).

Același raționament poate fi dedus și din prevederile legislației naționale, care în art. 473/3 alin.(2) din Codul de procedură penală prevede că, sarcina probațiunii lipsei de încălcare a condițiilor de detenție şi a lipsei suportării unui prejudiciu moral îi revine reprezentantului administrației instituției penitenciare. Raportând materialele cauzei la prevederile legale enunțate mai sus se constată că, ultimele nu au fost respectate întocmai de către instanță ceea ce a dus la emiterea unei încheieri nemotivate.

În contextul celor relevate, Colegiul penal reține, că încheierea contestată este bazată pe o apreciere superficială, unilaterală și neobiectivă a circumstanțelor cauzei, fără a da o apreciere obiectivă probelor și, prin urmare concluzia instanței este neîntemeiată, or instanța de fond urma să verifice și să statueze asupra tuturor cerințelor de fapt invocate, dar și să le supună cercetării prin prisma circumstanțelor cauzei, având în vedere normele de drept aplicabile la caz, pronunțându-se asupra acestora prin actul procesual adoptat.

Or în sensul art.6 alin.(1) al Convenției, instanțele de judecată, trebuie, să indice cu suficientă claritate motivele pe care își întemeiază hotărârile, iar având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale să precizeze noțiunile, ce implică o apreciere a faptelor supuse aprecierii.

În acest context, instanța deși era obligată să examineze și să se expună asupra fiecărui motiv, argument, aspect de încălcare a prevederilor legale, invocate în acest sens în cererea înaintată, potrivit acestor prevederi legislatorul a prevăzut expres rolul activ pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă a circumstanțelor cauzei. Or, neexpunerea asupra unei cerințe, se egalează cu faptul că nu au fost auzite părțile. Conform practicii CEDO, în cauza Fomin c. Moldovei, Cererea nr. 36755/06, Curtea a statuat că: „Rolul unei Decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite. Mai mult, o Decizie motivată oferă părților posibilitatea de a o contesta precum şi posibilitatea ca Decizia să fie revizuită de către o Instanță de Recurs". Doar prin

adoptarea unei decizii motivate, poate avea loc un control public al administrației Justiției *(c.f. Hirvisaariv. Finland, nr. 49684/99, parag. 30, 27.09.2001).*

CEDO, în speța Luka contra României a evidențiat că art. 6 implică faptul că deciziile instanțelor trebuie să precizeze în mod suficient motivele pe care se întemeiază, astfel încât să arate că părțile au fost ascultate şi să garanteze posibilitatea unui control public al administrării justiției. Altfel spus, art. 6 îi atribuie „instanței" obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor şi probelor părților, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora şi fără a fi înțeleasă ca implicând un răspuns detaliat pentru fiecare argument *(Van de Hurk împotriva Ţărilor de Jos, citată anterior, p. 19-20, pct. 59 şi 61)*. Curtea evidențiază că trebuie să se țină seama de relevanța şi incidența argumentului sau motivului cu privire la care instanța nu s-a pronunțat la încheierea cauzei *(Jahnke şi Lenoble împotriva Franţei (dec.), nr. 40490/98, CEDO 2001-IX; şi Dima împotriva României, 16 noiembrie 2006)*.

Mai mult, motivarea hotărârilor este o garanție pentru părți că, cererile lor au fost analizate cu atenție şi oferă posibilitatea exercitării controlului judiciar. Analiza pe care instanța o face în legătură cu motivele de fapt şi de drept care i-au format convingerea, în sensul unei anumite soluții trebuie să fie clară şi simplă, precisă, concisă şi fermă, într-un cuvânt să aibă putere de convingere. La fel de exactă trebuie să fie motivarea şi în ce privește cererile pe care le-a respins. Nemotivarea hotărârii sau o motivare necorespunzătoare vor atrage casarea ei.

Lipsa unei motivări adecvate cerințelor legii într-o hotărâre judecătorească afectează grav respectarea garanțiilor procedurale a părților la un proces echitabil. În același timp se precizează că, obligația instanței de a-şi motiva hotărârea face parte din setul de garanții stabilite pentru existența unui proces echitabil. Or, potrivit jurisprudenței constante a CtEDO, expuse în cazurile aplicării art. 6 al Convenției, s-a conchis că o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal *(Suominen c. Finlandei (2003) §37, Kuznetsov şi alţii c. Rusiei (2007) §85).*

12. Colegiul penal consideră că, argumentele invocate de participanții la proces sunt importante pentru rezultatul procesului şi necesită un răspuns concret în hotărâre. Pe când abținerea instanței ierarhic inferioare de furnizarea unui răspuns explicit la un şir de argumente invocate, constituie o încălcare a art. 6 alin.(1) CEDO, deoarece participanților nu le-a fost acordată posibilitatea de a şti dacă aceste argumente au fost neglijate sau respinse, şi în ultimul caz, cauzele acestei respingeri.

Aceste încălcări, indicate mai sus, nu dau posibilitate instanței de recurs de a examina cazul dat fără a întoarce dosarul la o nouă examinare. La rejudecarea cauzei instanța de fond urmează să înlăture lacunele comise, să examineze cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv cu respectarea dreptului la un proces echitabil și în dependență de probele acumulate, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, pronunțându-se asupra tuturor motivelor invocate de către participanții la proces.

Respectiv Colegiul penal consideră nefondată soluția primei instanței privind respingerea cererii condamnatului referitoare la condițiile de detenție care, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, afectează drepturile condamnatului, garantate de art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăților

fundamentale, împotriva administrației Penitenciarului nr. 4 ca fiind neîntemeiată or, judecătorul de instrucție nu a rezolvat fondul cauzei, nu a analizat sub toate aspectele materialele prezentate, mai mult, nu a dat o apreciere obiectivă motivelor invocate de condamnat în ce privește aplicarea prevederilor prevăzute de art. 473/2 Cod procedură penală, nu a motivat concluzia referitoare la respingere a plângerii deținutului.

Astfel, instanța de recurs consideră concluzia instanței pripită și nemotivată, or instanța urma să aprecieze condițiile de detenție în care condamnatul s-a deținut, să verifice condițiile de detenție din penitenciarele nr. 4, invocate și să le raporteze corespunzător la practica CEDO, or instanțele de judecată anterior au constatat condiții de detenție precare în penitenciarele nominalizate în speță, mai mult, instanța urma să verifice alegațiile condamnatului în partea în care a invocat condiții de detenție precare în Penitenciarul nr. 4 Cricova.

Colegiul penal reține că, Comitetul European pentru Prevenirea Torturii și Tratamentelor sau Pedepselor Inumane sau Degradante (CPT), în punctul 30 al Raportului din 13 decembrie 2018 către Guvernul Republicii Moldova, întocmit în cadrul vizitei care a avut loc în perioada 05 – 11 iunie 2018, în câteva dintre penitenciarele din țară, a subliniat că, în Penitenciarul nr. 15 - Cricova, în continuare persistă faptul că în multe celule condițiile materiale și igienice sunt deplorabile, acestea fiind ventilate insuficient și totodată fiind suprapopulate, iar accesul la lumină naturală este limitat, în majoritatea celulelor din cauza ferestrelor de dimensiuni mici. Totodată, specialiștii din cadrul CPT au recomandat autorităților din Republica Moldova ca să-și mărească eforturile în sensul îmbunătățirii condițiilor de detenție curente în penitenciarul respectiv.

Astfel, din Raportul prezentat de către Penitenciarul nr.4 în prezenta cauza, Colegiul penal reține că, din argumentele invocate în raport, rezultă că, până în prezent condițiile detenției în acest penitenciar nu au fost schimbate esențial, referitor la cele invocate de către condamnat, ceea ce în continuare se echivalează cu încălcarea garanțiilor prevăzute de art. 3 CEDO, și în special în privința lui DROJIN Maxim, ori în raportul instituției penitenciare nu sau prezentat date *per-concreto* referitor la condițiile de detenție anume acestui deținut, ci s-au prezentat numai date generale, iar problema suprapopulării a fost omisă cu tăcere.

La acest punct de analiză, Colegiul penal reiterează prevederile pct. 464 din Statutul executării pedepsei de către condamnați, aprobat prin Hotărârea nr.583 din 26.05.2006 a Guvernului Republicii Moldova, potrivit cărora fiecare deținut se asigură cu spațiu de cazare în mărime nu mai mică de 4m2 , care trebuie să fie iluminat natural şi artificial, încălzit şi ventilat conform normativelor de construcții.

Astfel, contrar celor expuse, studiind raportul prezentat de către administrația penitenciarului, nefiind fundamentate pe careva probe, iar pentru a aprecia credibilitatea uneia dintre părți, în lipsa altor dovezi, instanța de fond, incorect și-a întemeiat concluzia bazându-se dor pe raportul prezentat de către administrația penitenciarului și care la acest capitol nu conține date relevante situației individuale ale petiționarului la caz.

Mai mult ca atât, potrivit materialelor cauzei, cât și procesului-verbal al ședinței de judecată, instanța de fond nu a examinat dosarul personal al condamnatului DROJIN Maxim bazându-și soluția doar pe argumentele și raportul prezentat de administrația

instituției penitenciare, care nu conține date concrete referitor la celulele în care a fost deținut ultimul, precum și date referitor la suprafața revenită condamnatului, fără a acorda posibilitatea instanței de recurs de a verifica legalitatea celor constatate prin încheierea contestată.

13. În contextul dat, instanța de recurs atestă că, erorile admise de către instanța de fond echivalează cu nerezolvarea fondului cauzei, ceea ce implică casarea încheierii, cu remiterea cauzei la rejudecare de către instanța de fond, în alt complet de judecată, pentru înlăturarea erorilor admise, precum și să stabilească condițiile de deținere a condamnatului DROJIN Maxim din Penitenciarul nr. 4 Cricova și anume să indice în ce celule a fost deținut, pe ce perioadă, câți m2 dețin aceste celule și câte persoane sunt deținute în celulele indicate, prin urmare să facă o analiză detaliată tuturor circumstanțelor, dar nu să preia informația oferită de administrația instituției penitenciare care conțin date generale și nu reflectă toate circumstanțele necesare care urmează a fi stabilite la examinarea a astfel de plângeri.

În acest sens, instanța de recurs analizând materialele cauzei penale, în raport cu lucrările instanței de fond și cu prevederile legale ce reglementează soluționarea plângerii împotriva administrației instituției penitenciare privind constatarea deținerii în condiții contrare art. 3 din CEDO și reducerea pedepsei atestă că, instanța de fond prematur a dispus respingerea acestor solicitări, or, în susținerea poziției sale, instanța de fond nu a adus o argumentare clară, fermă și completă asupra concluziilor sale.

Instanța de recurs relevă că, cauza a fost examinată superficial, fără a cerceta minuțios sub toate aspectele circumstanțele cazului în raport cu motivele invocate de deținut. Elucidarea tuturor împrejurărilor menționate are o mare importanță la examinarea corectă a cauzei, ceea ce instanța care a examinat fondul nu a efectuat, prin ce au fost încălcate normele dreptului procedural şi dreptul la un proces echitabil, care neapărat servește drept temei pentru anularea încheierii atacate şi remiterea cauzei la o nouă reexaminare, în aceeași instanță, în alt complet de judecată. Astfel, reieșind din faptul că erorile admise de către instanța de fond nu pot fi reparate de către instanța de recurs, Colegiul Penal va remite cauza dată la o nouă reexaminare în instanța de fond.

Din cele expuse mai sus, instanța de recurs statuează că concluziile neclare, incomplete, incerte expuse de instanța ierarhic inferioară fără a se arăta o apreciere a argumentelor invocate de reclamant constituie o nemotivare a hotărârii, iar nemotivarea hotărârii, prin prisma practicii CEDO se echivalează cu neexaminarea fondului cauzei.

Reieșind din faptul că, erorile admise de către instanța de fond, nu pot fi reparate de către instanța de recurs, Colegiul penal va dispune rejudecarea cauzei în aceiași instanță, într-un alt complet de judecată.

Conform art.444 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, hotărârile judecătorești pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond în cazurile în care hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârii sau acesta este expus neclar, sau dispozitivul hotărârii redactate nu corespunde cu dispozitivul pronunțat după deliberare.

Raportând circumstanțele de fapt constatate din materialele cauzei, la prevederile legii citate, Colegiul Penal găsește recursul întemeiat, ori argumentele din recurs, la caz,

î-și găsesc confirmare prin prevederile art.444 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, ori hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, fiind greșit aplicate prevederile art. 473/2 alin.(1), (2), art. 473/3 alin.(4), (5) CPP.

La rejudecarea cauzei instanța de fond urmează *să soluționeze plângerea condamnatului DROJIN Maxim privind constatarea circumstanțelor prevăzute la art. art. 473/2 – 473/4 Cod de Procedură Penală în conformitate cu prevederile art. art. 473/3 alin. (2), 473/3 alin. (3), 473/4 alin. (1)-(5) Cod de Procedură Penală, să se expună pe fiecare pretenție invocată de către condamnat, să soluționeze fondul plângerii privind constatarea circumstanțelor prevăzute la art. art. 473/2 – 473/4 Cod de Procedură Penală,* respectiv, să înlăture lacunele comise, să examineze cauza sub toate aspectele, complet şi obiectiv cu respectarea dreptului la un proces echitabil şi în dependență de probele acumulate, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată şi motivată, pronunțându-se asupra tuturor motivelor invocate de către participanții la proces, *or prima instanță urma a ține cont de argumentele invocate de către instanța de recurs la rejudecare, rapoartele Comitetului pentru prevenirea torturii şi tratamentelor sau pedepselor inumane şi degradante (CPT) cu referire la condițiile în Penitenciarul nr. 4 Cricova.*

Pentru motivele expuse mai sus, în conformitate cu art. 449 alin. (1), pct. 2), lit. c) Cod de Procedură Penală, Colegiul Penal va admite recursul declarat de condamnatul DROJIN Maxim, împotriva Încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) nr. 21ji-1035/24 din 24 iunie 2024, cu casarea încheierii integral, și va dispune rejudecarea cauzei de către instanța de fond în alt complet de judecată.

14. Conducându-se de prevederile art.art.447, 448, art.449 alin.(1) pct.2) lit.d), art.469-471, Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău, -

D E C I D E :

Se admite recursul declarat de către condamnatul DROJIN Maxim.

Se casează integral Încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) nr. 21ji-1035/24 din 24 iunie 2024, și remite cauza în vederea rejudecării în prima instanță, într-un alt complet de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
Judecătorul **Oxana ROBU**

Judecătorii **Vitalie BUDECI**

Vladislav SCHIBIN